

MIX

HTTP://MIX.METHODISTA.HU

VI. ÉVFOLYAM 46. SZÁM

SZERZŐINK:

PÁSZTOR ZOLTÁN
SCHAUERMANN PÉTER
SZABÓ MARIANN
ORSÓS KRISZTINA
ALEXANDER SCHICK
SONKOLY TAMÁS

ÉS

Sz. M.

2005 DECEMBERÉBEN A MIX ÚJSÁG APROPÓ ROVATÁBAN „MEKDSZ ÉS/VAGY GYŰLEKEZET?!” CÍMMEL LEKÖZÖLTÜK A MIX HONLAP FÓRUMÁNAK „MEKDESZES” VITÁJÁT, ILLETVE ANNAK EGY RÉSZLETÉT. A VITA NEM VÁLTOTT KI TÚLSÁGOSAN NAGY INDULATOKAT, LEGALÁBBIS A CIKKEK HADA NEM LEPTÉ EL SZERKESZTŐSÉGÜNKET. VÉLEMÉNYE AZONBAN VALÓSZÍNŰLEG MINDENKINEK VOLT. MINT AHOGY A MEKDSZ ELNÖKÉNEK, PÁSZTOR ZOLTÁNNAK IS, AKI E FONTOS TISZTSÉGE MELLETT AZ ÓBUDAI METODISTA GYŰLEKEZET ELŐJÁRÓJA IS. MIUTÁN A MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉN DIÁKSZÖVETSÉGBEN A METODISTA EGYETEMISTÁK RÉSZVÉTELE ÉS SZEREPVÁLLALÁSA IGEN ERŐSNEK MONDHATÓ – AZAZ KÖREINKBEN IS SOKAKAT ÉRINT –, ARRÁ GONDOLTUNK, HOGY A 2006-OS ÉVI KÖZGYŰLÉSEN (EGER, 2006. JANUÁR) ELHANGZOTT ELNÖKI BESZÁMOLÓT TELJES EGÉSZÉBEN LEKÖZÖLJÜK. TESSZÜK EZT AZÉRT IS, MERT EGYFELŐL AZ ELNÖKI SZAVAK KOMPETENS MÓDON BESZÉLNEK AZ ÁLTALUNK FESZEGETETT KÉRDÉSEKRŐL, MÁSFELŐL PEDIG AZÉRT, MERT EGY JÓL MŰKÖDŐ, TÖBB, MINT 100 ÉVES MŰLTTRA VISSZATEKINTŐ MISSZIÓS IFJÚSÁGI SZERVEZET MŰKÖDÉSÉT OKVETLENŰL ÉRDEMES MÉLYEBBEN IS MEGISMERNÜNK. (A FŐSZERK.)

ELNÖKI JELENTÉS 2006

Pásztor Zoltán

A Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség 2006. évi rendes közgyűlésen szeretettel köszöntöm a MEKDSZ tagjait, támogatóit, barátait, minden kedves vendégünket.

Pál apostol szavaival, az efezusi levél első részének negyedik versével szeretnék köszönteni benneteket: „Mert Őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben.”

A MEKDSZ-re gondolva mindig melegséggel tölt el az a tudat, hogy ez a diákszövetség nem önmagáért, vagy alapítóinak, vagy tagjainak érdekeinek érvényesítése céljából jött létre ezelőtt száz évvel ezelőtt és tizenöt évvel ezelőtt másodsor is, hanem Isten egyetemes üdvtervének részeként; egy nagy folyamat apró elemeként. Visszagondolva az elmúlt időszakra, melyből közel tizenhárom évet magam is személyesen megtapasztalhattam, egyértelműen látom, hogy a Gondviselés ereje indította el és őrizte meg szolgálatunkat, felhasználva a MEKDSZ tagjait és barátait abban, hogy az egyetemeken a diákok szívében-lelkében világosság gyűljön. Ne feledjétek el, kedves mekdszesek, hogy ez már a világ teremtésekor eltervezett, létrehozott és befejezett dolog volt, hiszen – az ige tanúsága szerint – a világ teremtése előtt hívott el minket Mennyei Atyánk Őbenne, azaz megváltónkban, Jézus Krisztusban. És külön isteni kegyelem az, ami nekünk megadatott, hogy a világi társadalom legitim, azaz törvényesen elfogadott tagjaként működhet szervezetünk, jogosulva támogatásokra és kedvezményekre, melyeket a világi hatalom a köz számára hasznos szervezetek számára biztosít. Ez olyan lehetőség, amellyel élnünk kell, de felelősség is egyben, hogy milyen módon és körülmények között vesszük ezeket igénybe; és számtalan kötelességgel is jár – ezek egyike a Közgyűlés.

Egy civil szervezet életében a Közgyűlés a legalkalmasabb alkalom arra, hogy egy órára megállva áttekintsük az egyesület elmúlt évi működését, a működés részleteit összevessük az alapszabályban lefektetett célokkal, a törvényi előírásoknak megfelelően értékeljük a szervezet elmúlt évi gazdálkodását,

és képet alkossunk jövő évi terveinkről. A szigorú számviteli kötelezettségek miatt sokszor ez az áttekintés nagyon szárazon, a számok nyelvén történik; épp ezért most megragadnám a lehetőséget arra, hogy beszéljek néhány folyamatról és törekvésről, ami ezek mögött a számok mögött meghúzódik.

Amikor egy évvel ezelőtt itt álltam előttem, a Diákszövetség működésének három területét említettem meg a Vezetőség tevékenységének sarokpontjaiként. Az első a MEKDSZ adminisztrációs háttere, a második a finanszírozási háttér, és a harmadik a legfontosabb, és ezért tud minden tagunk és velünk járó testvérünk a legtöbbet tenni: hogy hűségesek tudjunk maradni Isten elhívásához, azokhoz a célokhoz, amelyeket alapítóink az Alapszabályban megfogalmaztak.

Három területről tettem említést. Mindhárom területen sok mindent tettünk, de korántsem eleget. Elkészült a MEKDSZ tagnyilvántartásának új rendszere, de még nem kezdődött el éles működése. Elkészült egy Alapszabály tervezet, de Felügyelő Bizottságunk javaslatára tovább kívánunk dolgozni rajta, hogy valóban átgondolt és alapos módosítás készüljön. Új munkatársakat vettünk fel, ráadásul létszámukat is bővítettük – Orbi, Marci és Gábor érkezése nagyon jót tett a munkatársi csapatnak a munka minőségét és mennyiségét tekintve; persze a távozók munkájával is messze meg lehetünk elégedve, nekik, Piroskának és Anikónak ezúton is köszönöm, hogy éveket áldoztak életükből a MEKDSZ-nek, a diákmisszióknak.

A pénzügyekről szólva néhány gondolat címszavakban. A Diákszövetség rendezett és törvényes működésének elismerése, hogy az elmúlt évben jelentős, hét millió forintos támogatást kaptunk a Nemzeti Civil Alapprogramtól. Ugyanakkor – talán épp ennek a jó hírnek a hatására – nem nőttek belföldi adományaink és csökkent a felajánlott 1%-ok összege; ha ez a tendencia így marad, el kell gondolkodnunk azon, hogy tudjuk-e fizetni a hat munkatárs fizetését! Kedves MEKDSZ-tagok és barátok, diákok és ebben a kérdésben: főleg szeniorok; a MEKDSZ mi vagyunk, szoktuk mondani, ez igaz a finanszírozásra is, terveink akkor válhatnak valóra, ha adományaitokkal támogatjátok ezt a munkát! Ez igaz akkor is, ha most is, mint mindig, bizonyosságot kell tegyünk nektek arról, hogy Gondviselő Atyánk mindig megadta a MEKDSZ-nek azokat a forrásokat, amelyekre szüksége volt, erre mindig hálával gondolok!

Az előzőekkel kell szólnom még egy dologról. Talán nem volt olyan időszaka az „újkori” MEKDSZ életének, amikor az egyesület tagjainak a száma és a diákkörökbe járók számának ilyen nagy lett volna a különbsége. Én ezt nem adminisztrációs szempontból nehezményezem, noha fontos, hogy a statisztikák tudják igazolni

a valós számokat, hanem egy félelmemet látom igazolni benne, az elkötelezettséggel kapcsolatban. Hogy a mai kor embere nem szeret elköteleződni. Nem szereti a felelősségvállalást, a hosszú távon is felvállalt kötelezettségeket. Kortünet ez, számtalan helyen tapasztaljuk, de, higgyétek el nekem, a közös felelősségvállalás megmutatja egy közösség erejét, értékét. Persze ebben nekem és a munkatársaknak is van adósságunk, talán nem láttuk és láttattuk a tagsági viszonyunk az értelmét, talán azok, akik lelkükben már elköteleződtek abba az irányba, hogy az evangéliumot a MEKDSZ szolgálatában szeretnék továbbadni, nem tudták, hogy ennek a döntésnek hivatalos megerősítése is létezik.

Missziós tevékenységünkre utalva két dologra emlékeztetnék: a nyitottságra a nem hívó diákok felé és a közös bibliatanulmányozásra, mint a missziós tevékenység MEKDSZ-specifikus eszközére. Kedves diákkörösök, ne feledjétek, hogy a jól megszervezett programok, a látványos akciók, a közös projektek fontos dolgok ugyan, de sem a személyes kapcsolatteremtést, sem az egymás hite és ismeretei által történő megerősödést lelkiekben és tudásban nem pótolják! Nem véletlenül tették Alapítónk tevékenységünk alapjává a bibliatanulmányozó körök működését: a személyes megtapasztalásokat az ige igazságával kapcsolatban semmi sem tudja pótolni.

Végül szerveztünk életének két fontos területéről, az egyházakhoz, gyülekezetekhez való viszonyunkról és az egyetemekkel, főiskolákkal való kapcsolatunkról szeretnék szólni pár szót. Mindkét területen vannak aggodalmaim.

Sok lelkésszel, gyülekezetben szolgáló testvérrel beszélgetve érzem, hogy nehezményezik: a MEKDSZ a legaktívabb, a legfogékonyabb, a legkreatívabb szolgáló fiatal testvéreket szippantja el a gyülekezeti szolgálatból. Hogy nagyon sokan a MEKDSZ-ben ismernek meg más gyülekezeteket, gyülekezeteket, és választják azokat lelki otthonukul. A MEKDSZ célja azonban nem ez. Alapszabályunk is rögzíti, hogy a célunk a gyülekezetek kinyújtott karjaként, épp hozzájuk vezetni minél több fiatal. Én kérni szoktam a gyülekezetekben aktív testvéreket, hogy lássák úgy: MEKDSZ-ben szolgáló ismerőseik missziós kiküldetésben vannak, amit ha támogatnak, ha engednek, akkor talán nem egyedül fognak visszatérni és azáltal az ő gyülekezetük is erősödik, amellet, hogy Isten népe gyarapodik. Tőletek pedig, mekdszes barátaim azt kérem: legyetek megértőek gyülekezeti vezetőitek gondjai iránt. Vigyétek haza azt a nyitott, szerető légkört, amit itt láttok, segítsétek az ébredést, segítsetek a gyülekezeti munkában megfáradtának új erőt kapni a Lélektől, és őrizzétek, adjátok tovább azt az őszinte, krisztusközpontú felekezeti köziséget, amit itt tapasztaltok. Nagyon ritka, nagyon értékes, és nagyon fontos dolog ez.

Egyre több egyetemről és főiskoláról kapunk olyan híreket, hogy nem engedélyezik a diákkörök működését. Hogy ennek mi a pontos törvényi háttere, nem tudom, de az biztos, hogy a magyar törvények szerint a felsőoktatási intézményeknek igen széleskörű az autonómiájuk. Maga Jézus sem kecsegtetett minket azzal, hogy könnyű dolgunk lesz. Mit tehetünk? Először is keressük meg a legális lehetőségeket, nézzünk utána, van-e alapja ezeknek a tiltásoknak? Ebben a Vezetőség partner lesz, és a munkatársakkal együtt nagyon sokféle módon tudunk támogatni ebben benneteket. Másodsor pedig: a személyes kapcsolatokat a diákok között, a barátságokat, a segítségnyújtást a szükségben, a szeretetet, az imádságot nem tiltja meg senki! Éljetek ezekkel, hogy elérhessétek a nem hívó diáktársaitokat!

Kedves testvéreim és barátaim! Aki elhívott bennünket: hű és igaz Ő! Bárhogy is alakulnak körülményeink és kapcsolataink, megőriz bennünket, hogy – ismét a bevezetőben említett igét idézve – „szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben”. Köszönöm, hogy meghallgattatok.

DALSZERZŐ PÁLYÁZAT

A MIX ÚJSÁG 50. SZÁMÁNAK ALKALMÁBÓL

2006 júniusában újságunk félszázadik számának kiadására
készlünk, Ebből az alkalomból szerkesztőségünk
egy különleges kiadvánnyal szeretné
meglepni a metodista ifjúságot.

A kiadványban a legjobb saját szerzésű
(dicsőítő, ifjúsági, könnyűzenei, stb.) dalokat
kívánjuk közreadni.

A pályaművek korhatárra való tekintet nélkül
2006. május 15-ig postai úton nyújthatók be.
A legjobb munkákat a megjelentetésen túl is jutalmazzuk,
melyeknek értékelésében szakmai zsüri lesz segítségünkre.

Címünk: 1032 Budapest, Kiscelli u. 73.
A borítékra kérjük ráírni: „Dalszerző pályázat”
Bővebb információ: 0620/824-8813

IRODALMI

PÁLYÁZAT

„ÁLMODJ OLYAKAT, AMIKBEN
LEGNAGYOBB KEDVED TELIK.”

Petőfi Sándor: Itt van az ősz, itt van újra
című versének részletével hirdetjük meg újévi
pályázatunkat! Akinek kedve van akár verset,
akár novellát írni, ne habozzon elküldeni!
Merjetek álmodni!

E-MAIL: SZUHI@FREEMAIL.HU
BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2006. MÁRCIUS 20.

MIXHÍREK

A szerkesztőségéből

TÉLI IFJÚSÁGI CSENDESNAPOK – SZEGED

2005. december 29-e és 2006. január 1-je között a Szegedi Körzetben rendeztek ifjúsági csendesnapokat. A négy nap előadója Szuhánszky Gábor volt, aki a „közösségépítés” témában tartotta előadásait.

ELŐJÁRÓK KONFERENCIA – PILISCSABA

Február 22. és 25. között ismét Piliscsabán találkoztak egyházunk lelkészei, előjárói és tagjai a szokásos téli konferencián.

TAVASZI IFJÚSÁGI KONFERENCIA

A tavaszi ifjúsági csendesnapoknak idén is a piliscsabai középiskola ad otthont 2006. március 10. és 12. között. A hétvége előadója Szeverényi János evangélikus lelkész, az Evangélikus Missziói Központ vezetője lesz. A hétvége témája: „IMA = beszélgetés Istennel!”

ÉVI KONFERENCIA – MISKOLC

Az idei évi konferencia Miskolc Körzetben 2006. április 18. és 22. között kerül megrendezésre. A konferencián kerül sor a nyugdíjba vonuló püspök Heinrich Bolleter búcsúztatására, és utódja Patrik Streiff köszöntésére.

KÖZÉPPONTBAN A SZABADSÁG

2006 márciusában jelenik meg a METHODISTA újság következő száma, amelynek témája ezúttal a szabadság lesz. Az újság gyülekezeteinkben kapható, illetve megrendelhető a szerkesztőségéből is: 1032 Budapest, Kiscelli u. 73.

IFJÚSÁGI MUNKA AZ ÉVI KONFERENCIÁN

AZ IFJÚSÁGI BIZOTTSÁG NEVÉBEN: SCHAUERMANN PÉTER

Az ifjúsági munkát érintő fő változás az idei évikonferencián, hogy a mostani bizottság mandátuma lejár 2006-ban, azaz új bizottságot választ a konferencia. Az új bizottság egyik fele 4 évre, másik fele 2 évre kerül be a bizottságban, hogy két év múlva beinduljon a „rotációs” rendszer. Ez azt jelenti, hogy a „rendszer” elindulás után a bizottság tagjainak mandátuma 4 évre szól majd, de nem egy évben jár le, hanem az emberek egyik felének két éves eltolással. Így elkerülhető az az eset, hogy a teljes bizottság lecserélődik egy választás alkalmával, hiszen 2 évet mindenképpen együtt dolgozik az új és a régi „fél csapat”. Ez pedig segítség lehet abban, hogy a korábbi tapasztalatokat, munkamódszerket, gyakorlatot a bizottság régi tagjai átadhassák az újaknak, akiknek ezután már csak „jobbítaniuk” kell/lehet a korábban végzett szolgálatot.

A bizottság tagjait az évi konferencia választja meg, a jelölő bizottság ajánlása alapján. A jelenlegi csapatból többen is jelezték, hogy szívesen maradnának még 2 vagy 4 évre a bizottság tagjai, valamint több új embert is mgerestünk, hogy elvállalná-e a bizottsági tagságra szóló jelölést.

Kérlek benneteket, hogy imádkozzatok a jelenlegi és az új bizottságért! Imádkozzatok kérlek a programjainkért, bölcsességért, ötletekért, Isten vezetéséért, és hogy az új bizottságban olyan és azok az emberek kerüljenek bele, akiket Isten használni tud.

TÉLI IFJÚSÁGI CSENDESNAPOK SZEGEDEN Sz. M.

A régi csendesnapok hangulatát idézte az a néhány nap, amelyet fiataljaink Szegeden töltöttek a karácsonyi ünnepek után, 2005 december 29-étől, újév napjáig.

Az említett múlt századi hangulat már magából az öreg gyülekezeti házból áradt, amit megfejtünk a „sok jó ember kis helyen elfér” mentalitású szállásokkal és a helyben üzemelő konyhával, így módon a részvételi díjat önköltségi ár alá tudtuk szorítani.

A közel negyvenfős csapat aktív jelenléttel munkálta a „közösség-építésnek” mint a csendesnapok témájának a széles alapokon nyugvó kibontását.

Szuhánszky Gábor magas színvonalú, gondolatébresztő, és vitákat provokáló előadásával megadta a kiscsoportos együttlétek és a fórum beszélgetés lendületét és hangulatát. A család és a misszió volt a két legtöbbet emlegetett fogalom, melyek nem véletlenül kerültek az érdeklődés középpontjába.

A szegedi gyülekezettel közös program volt a csütörtök esti bibliaóra, a szilveszter délutáni évfárasztó istentisztelet, valamint az újév délutánján tartott úrvacsorával egybekötött szövetség megújító istentisztelet.

A speciális alkalmakat a Vigh Bence által vezetett reggeli áhítatok, a már említett igei előadások a kiscsoportos beszélgetésekkel, a „milyen a jó ifjúsági közösség” című fórumbeszélgetés, valamint a másnap reggelig tartó szilveszterezés, illetve a befejező morzsaszedés jelentette.

Az év utolsó estéjén vidám, játékokkal és sok énekkel tarkított kötetlen szilveszterezés kiemelkedő élménye volt az éjféle imaközösség.

A szabadidős társasjátékok, de a városban tett rövid séták is, az egymással való beszélgetéseknek, barátságok kialakulásának, szövődésének és egyéb közösségépítő megnyilvánulásoknak adtak jó lehetőséget.

TITKOK EGY VARÁZSLATOS VILÁGBÓL

Szabó Mariann

Szeretet és annak hiánya. Félelem és fejetlenség. Valóság, intim szféra, s annak fájdalma. Transzcendencia. Szörmekabátok simogatása, tülevelek csiklandozása. Molyirtó, dermedtség, állottság, friss szellőshintás. Két mosoly találkozása. Fúvós hangszer kétszólamú játéka, jellemek fejlődése, s átalakulása, barátságok kötése, lelkek egymásra találása, lények embersége. Jégcsapok kristályfénye, levegő dermedtsége, környezet hidegsége, lombok dússága, vörös szín mámore, kentaurusok helytállása, oroszlán királysága, szívek szorongása. Egy szóval: Narnia.

Evangélium. Jó és rossz harca. Ashlan csapatának diadalgonosz pusztulása. A Narnia krónikái születésének több előzménye volt, többek között az író szomorú fiatalévei, édesanyja korai halála, valamint az első világháborúban való részvétele. C. S. Lewis 1950-ben írta meg az első Narnia-könyvet, (sorrendiségben ez a második kötet) Az oroszlán, a boszorkány és a ruhásszekrény címmel. A történetben a négy testvért, Lucyt, Edmundot, Susant és Peter Pevensie-t édesanyjuk, a második világháború bombázásai elől Londonból vidékre, egy titokzatos professzor kastélyába költözteti. A házban bújócskázás közben Lucy, a legkisebb lány egy régi ruhásszekrényre bukkan, ahová elrejtőzik. Ez a szekrény a kapocs a való világ és egy különös másvilág között: ezen keresztül jut el a kislány Narnia örök télbe dermedt világába. Később mind a négyen átlépnek a havas birodalomba, ahol az ő feladatuk lesz, hogy Ashlan, a bölcs, és jóságos oroszlán segítségével visszahozzák Narniába az örök tavaszt, a Fehér Boszorkány hatalmának megtörésével.

A Narnia krónikái teológiai alapokra épül: a jó és a rossz harca áll az ábrázolás középpontjában. A filmes formanyelv, a képi kifejezés ehhez illeszkedik, ezt támasztja alá.

Örök tél és hideg jellemzi a Fehér Boszorkány környezetét: beszédük közben láthatjuk a párolgó levegőt, ebben a birodalomban még a beszédnek is nyoma van: mindent ellenőriz és irányít a Fehér Boszorkány.

Ezzel szemben meleg és barátságos környezet Ashlan és csapatának lakóhelye. Erdő szélén, sátrakban, kellemes sodrású patak mellett élnek a jó harcosai.

Mindkét világra jellemző, hogy emberek és lények élnek együtt. A két világ vezetője ellentétben áll: bennük a jó és a rossz harcát érzékelhetjük. A Fehér Boszorkány a megérinthetetlen szőke szépség, akinek azonban a szemé barna! Ez a kettősség a kétszínűségre utal, a természetellenességre. Ashlan alakja a bátor oroszlán, aki minden lény fölött áll: megdicsőülésre elrendelt áldozat.

Érdekes megfigyelni a kameramozgásokat: Ashlant és csapatát a kamera legtöbbször szemből veszi, valós mivoltukban láthatjuk őket. A Fehér Boszorkányt és csapatát legtöbbször „béka perspektívából” látjuk: ekkor a kamera a földön nyugszik és onnan veszi fel a figurákat, ezáltal kissé groteszk tulajdonságokkal ruházza fel őket.

A film előkészíti a katarzis élményét is: egyrésztől táplálkozhat a gonosz pusztulásából, de a film végkimeneteléből is.

ORSÓS KRISZTINA Csemege a kuckóban

ÚJRA ITT VAGYOK. KÉPZELJÉTEK! TEGNAP DÉLUTÁN MIKOR KIMENTEM A TERASZUNKRA, MADÁRCSICSERGÉST HALLOTTAM! ANNYIRA JÓL ESETT A FÜLEMNEK! MOST MÁR NAGYON UNOM A TELET! DE GONDOLOM EZZEL NEM CSAK ÉN VAGYOK ÍGY! DE HÁT MINDEN ROSSZBAN VAN VALAMI JÓ IS. HA MÁR ODAKINT OLYAN HIDEG VAN LEGALÁBB ITT BENT LEGYEN JÓ MELEG! JÓL BEFŰTÖTTETEK? AKKOR NINCS MÁS HÁTRA MINTHOGY A HÁZ LEGKÉNYEMESEBB ZUGÁBA BEKUPORODJATOK A TÁNYÉROTOKON EGY FINOM SÜTTIVEL ÉS ÁTADNI MAGATOKAT AZ ÉLVEZETEKNEK. NEM TUDOD MIT RAKJ A TÁNYÉRODRA? SEGÍTEK! KÉT RECEPTET HOZTAM MOST NEKTEK. HMM...SZERINTEM NAGYON FINOMAK LEHETNEK. MINDKETTŐ ÉDES! CSAKIS A KINT URALKODÓ LETARGIKUS IDŐ ELLEN. NEM IS HÚZOM TOVÁBB AZ IDŐT! KEZDJÜK HÁT...

ALMÁS ROCHETTE

HOZZÁVALÓK

- 4 dkg mazsola
- 3 evőkanál almabor
- 3 evőkanál méz
- 1,5 kg alma
- 15 dkg vaj
- fél kávéskanál őrölt fahéj
- 2 evőkanál sárgabaracklekvár
- 4 briós
- 1 dkg mandulaforgács

A mazsolát fél órára a borba áztatjuk. Az almákat meghámozzuk, magházukat kivájjuk, és szeletekre vágjuk. A mézzel, 5 dkg vajjal és a fahéjjal kis lángon puhára pároljuk. Hozzáadjuk a sárgabaracklekvár, a mazsolát és a bort. A briósok héját levágjuk, 4-5 háromszög alakú szeletekre vágjuk, és a maradékot vékonyan felszeleteljük. A háromszögeket mindkét oldalukon vajjal megkenjük, majd ezekkel kirakjuk a kivajazott formát, a szélekre tesszük a szeleteket. Középen a kompóttal kitöltjük, a maradék háromszögekkel befedjük, és forró sütőben készre sütjük. Teljesen kihűtjük, és legalább 4 órára hűtőbe tesszük. Tálaláskor a formából hideg tálra, és mandulaforgáccsal díszítjük.

TIPP

- Briós helyett kalácsot is használhatsz!
- Vaníliás madártej kínálhatok mellé!

CSOKIS KÁVÉ

HOZZÁVALÓK

- 5 dkg főzőcsokoládé
- 1 evőkanál víz
- 5 dl nagyon erős kávé
- cukor

A csokit kis darabokra tördeljük, a vizet hozzáöntjük, és kislángon megolvasztjuk. Amikor felolvadt, sima krémmé keverjük. Rátöltjük a kávé, és jól összekeverjük. Ízlés szerint adunk hozzá cukrot.

JÉZUS KRISZTUS, LEONARDO DA VINCI ÉS A SZENT GRÁL – 2.

Alexander Schick

DAN BROWN: A DA VINCI-KÓD CÍMŰ REGÉNYE VALÓBAN AZ UTÓBBI 2000 ÉV LEGNAGYOBB ÖSSZEESKÜVÉSÉT LEPLEZNÉ LE? A SIKERKÖNYV ÁLLÍTÁSAI A TÉNYEK MÉRLEGÉN.

A bibliaellenes gnosztikus tanoknak máig megvan a nyoma az ezoterikában és a New Age-ben. A gnózis egy üdvösséget hirdető tan, az ehhez vezető út pedig az önmegváltás útja. Már a korai egyházatyák leleplezték ezt a tévtanítást, hisz a megváltás egyedül Isten műve, amelyet az Ő Fiának, Jézus Krisztusnak a kereszten elszenvedett halála által vitt véghez, és amely csakis a Jézus Krisztusba vetett hit által lehet a miénk (Római levél 3. fejezet), nem pedig valamiféle titkos ismeretek, vagy ezoterikus úton szerzett tudás révén. A megváltás nem „az isteni szikra” felszabadítása, sem nem kis számú beavatott bevezetése valamilyen rejtett tudásanyagba, hanem Jézus Krisztusban minden embernek szóló meghívás.

Brown könyveivel ezeknek az ősi gnosztikus tévtanoknak az útját egyenleti szalonképessé téve azokat. Nagyon is tudatos szándék rejlik amögött, hogy a regény szépséges hősnőjének és Jézus állítólagos leszármazottjának a neve Sophie Neveu! „Sophia” a görögben bölcsességet jelent, tehát a név viselője azt az „újfajta” bölcsességet testesíti meg, amelynek semmi köze a Bibliához, hanem a pogányság új formáját jelképezi.

James M. Robinson professzor, a Nag Hammadi-kéziratok szakértője és publikálója megsemmisítő ítéletet mond: „Ennek a könyvnek a sikere pusztán szenzációhajhászán alapszik, ami egy olyan tudóst, mint én is, aki megpróbál a tényekhez ragaszkodni, egyszerűen bosszant.” Robinson véleménye szerint a könyv félrevezető, mivel a csupán fiktív tartalom összekeveredik a tényekkel. „Olyan ismert nevek és körülmények szerepeltetése, mint Nag Hammadi felfedezése, a tényszerű pontosság látszatát kölcsönzi a történetnek.” A laikus olvasóközönség így szinte képtelen különbséget tenni, véli az íráskutató. Robinson professzor kétségbe vonja A da Vinci-kód szerzőjének szakértelmét: „Dan Brownnak nincs sok fogalma munkaterületem tudományos vonatkozásairól. Bizonyos értelemben »feltupírozta« a tényállást, hogy izgalmasabbá tegye a dolgot. Így például a Nag Hammadinál előkerült leleteket »irattékercsek«-nek nevezi, ami nem igaz rájuk. Ezek ugyanis néhány lapból álló könyvecskék.”

LÉTEZETT-E KONSTANTIN KORÁBAN EGYHÁZI CENZÚRA?

Konstantin császár idején az Újszövetség semmiféle „hamisítási akció”-járóé nem beszélhetünk. Joachim Finger joggal jegyzi meg a tárgyhoz kapcsolódó tanulmányában (Jesus – Essener, Guru, Esoteriker [Jézus – esszenus, guru, ezoterikus]. Quell-Verlag, Stuttgart, 1993.): „Az egyházi cenzúra legendája a 19. század ismeretszintjét tükrözi. A régészet azóta sok irattékercset és töredéket fedezett fel a híres niceai zsinat előtti időkből.”

Köztük van az ún. Chester-Beatty, valamint a Bodmer-papiruszok, amelyek az Újszövetség jóval Konstantin előtt (!) írt könyveiből tartalmaznak nagyobb részeket.

Ezek a szövegleletek semmiféle olyan titkos információt nem közölnek, miszerint Jézus gyermeket nemzett volna. Amit viszont megtalálunk bennük, az ugyanaz az örömhír, amelyről a későbbi újszövetségi kéziratokban is olvashatunk – hogy Isten annyira szereti az embert, hogy az Ő Fia a kereszten meghalt a világ bűneiért, és Krisztus feltámadása óta mindannyiunk számára létezik élő reménység (János evangéliuma 3,16-21).

Konstantin császár római írótermeiben azért másoltatta le hivatásos írnokokkal a bibliai szövegeket, mert azt megelőzően a súlyos keresztényüldözések idején (különösen Diocletianus császár idején) sok újszövetségi kéziratot pusztítottak el. Hadd idézzük megint Joachim Fingert: „Az egyházak [későbbi] történetük során különböző összefüggésekben gyakran nyúltak a cenzúra eszközéhez... ám ebből arra következtetni, hogy történelmük kezdetén magát az Újszövetséget is cenzúrázták volna, ez az utolsó[előtti] évszázad agyszüleménye.”

A kánonba akkor csak azokat az írásokat vették fel, amelyek megfeleltek ama követelménynek, hogy Jézus földi működésének szemtanúitól, vagy azok közvetlen környezetéből származtak (mint például Pál vagy Lukács írásai). A téma ismerői a fejüket csóválják Dan Brown állításai miatt.

JÉZUS ÉS MÁRIA HÁZASTÁRSÁK VOLTAK?

A 365. oldalon Brown ezt írja: „Jézus és Mária Magdolna házassága történelmi tény.” Ez mérhetetlen ostobaság! A Biblia semmi ilyesmiről nem számol be, és a Szentíráson kívüli források sem említenek ehhez hasonlót.

Erről Darell Bock professzor (Dallas Theological Seminary, USA) így nyilatkozott: „Sehol sincs olyan bizonyíték, adat, amely igazolná, hogy Jézus nős volt. Azon kevés témák egyike, amiben a liberális és konzervatív hittudósok nagy többsége egyetért, éppen ez: Jézus egyedülálló volt.”

Ugyanígyen határozottan utasítja vissza a Jézus házasságával kapcsolatos állítást Ben Witherington III. professzor (Asbury Theological Seminary, Willmore, USA). Ennek kapcsán felhívja a figyelmet a „Magdalai Mária” névre. „Magdala” ugyanis nem családnév, hanem egy a Genezáret tavának nyugati partján fekvő településnek a neve. Witherington III. professzor: „Egy olyan kultúrában, amely nem ismerte a családnév fogalmát, legfőképpen földrajzi megjelöléseket használtak azonos keresztnévű emberek megkülönböztetésére.” Ezt tették például akkor, ha több azonos férjezetlen nőről volt szó (márpedig Máriából több is előfordul az Újszövetségben).

Lukács evangéliumának 8. fejezetében ezt olvashatjuk: „Vele volt [ti. Jézussal]... néhány asszony...: Mária, aki Magdalainak neveztek, ...Johanna, Kuzának... felesége, ...de sok más asszony is” (1-3.vers).

„A görög Újszövetség... Johannát így azonosítja: »Kuza felesége«. Mária viszont úgy szerepel ebben a felsorolás-

ban, mint »Magdalai«. Ha Magdalai Mária Jézus házastársa lett volna, akkor ugyanúgy azonosították volna őt, mint Johannát [azaz, mint Mária, Jézus felesége], és nem a földrajzi helymegjelöléssel.

LEONARDO ÉS AZ UTOLSÓ VACSORA

És mi a helyzet Leonardo da Vincinek az utolsó vacsoráról készült híres festményével? Mária ülne ott Jézus mellett? Legalábbis ezt állítja Dan Brown. A Lipcsei Egyetem művészettörténésze és Leonardo-szakértője, Frank Zöllner azonban (ő adta ki azt a Németországban alapmunkának számító kötetet, amely Leonardo összes rajzát és festményét tartalmazza) csak rázza a fejét egy ilyen bárgyú feltevés hallatán. „Nem értem, miért foglalkozik olyan sok ember ezzel a képtelenséggel.” Leonardo terjedelmes írásos hagyatékában „a leghalványabb utalás sem” található erre – így a szakember.

De még ha Leonardo vagy a 15. század valamely művésze festett is volna olyan képet, amelyen mondjuk csupa nő ül a tanítványok helyett Jézussal az utolsó vacsora asztalánál – mi jelentősége lenne ennek? Az égvilágon semmi. Egy képnek, amelyet Jézus utolsó vacsorája után csaknem 1500 évvel festettek meg, nincs hiteles jelentéstartalma, hanem csak alkotójának felfogását tükrözi.

Leonardo „Utolsó vacsora”-ja telis-tele van történelmi hibákkal. Így például az ókori zsidóságban nem asztalnál ülve ettek, hanem félig fekvő testhelyzetben. Ezért is olvashatjuk Jánossal kapcsolatban: „az a tanítvány, ...aki a vacsorán ráhajolt a [Jézus] keblére” (János evangéliuma 21,20). A végkövetkeztetés tehát ez: aki szeretne megtudni valamit az utolsó vacsoráról és annak egyedülálló jelentőségéről, az olvassa el a bibliai beszámolót (1. Korinthus 11,23 kk).

Dan Brown sikerkönyve változatlanul vezetni fogja a népszerűségi listákat. Ez emlékeztet bennünket a 2. Timóteus 4. fejezetében található jövendölésre: „Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert visket a fülük. Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak.”

Sokan egyenesen rajonganak ezért a bűnügyi regényért, amely egy tarthatatlan elméletnek köszönheti ilyesfajta fogadtatását. Keresztényellenes állításai nélkül azonban minden bizonnyal nem ért volna el ekkora sikert. A neves irodalomtörténész és Kumrán-kutató, Carsten Peter Thiede professzor még röviddel halála előtt így vélekedett: „Akiknek nem fontosak az elbeszélői finomságok, az még izgalmasnak is találhatja ezt a ponyvaregényt, Brown kitalációin azonban – miszerint Jézus nem halt meg a kereszten, utódai voltak, és Leonardo da Vinci, aki maga a »Sion-rend« tagjainak egyike lett volna, az utolsó vacsoráról készült híres festményén nem Jézus szeretett tanítványát, Jánost, hanem Magdalai Máriát tünteti fel Jézus jobbján – csak derülni lehet. Ez a regény ugyanis árulást követ el a hitelesség minden formájával szemben.”

AJÁNLOTT IRODALOM:

LEE STROBEL: A JÉZUS-DOSSZIÉ, CHRIS DAVIES – BREDE CHRISTENSEN – AD LUM:
AZ EMBER KRISZTUS JÉZUS, ROY HESSION: JÉZUS ERŐTERÉBEN

UTCAI EVANGÉLIZÁCIÓ 2004

Sonkoly Tamás

Guggolok a villamosmegállóban. Kezeimet a fülemre szorítom, még az se érdekel, hogy bal kezem mutató és középsőujja között égő cigaretta van. Alattam foltokban vizes lett a poros, esti beton; oda potyognak a könnyeim.

Pedig én egy király csávó vagyok! És ha Istennek nem tetszik... Fontos ember vagyok a gyülekezetben, igazi szolgáló. Szoktam hangosítani, én csinálom a gyülekezet honlapját, segítek az ifiben és még a könyvterjesztésben is. A legtöbb istentiszteletre elmegyek és általában úrvacsorázok is.

És a haverok is... Ha nem elég nekik, hogy tőlem tanulhattak deszkázni, hogy mindig tudok embereket szerezni a focihoz, és hogy nálam vannak a legjobb házibulik, akkor nem tudom mire vágnak. Elismerték, hogy nem ittak még olyan jó bort, mint nálam, és a szerbektől csempészett cigikért is mindenki hálás. Én vagyok a bulikirály és kész!

Továbbá ha már így van... Csilla is... Tényleg mindent megadtam neki, sok időt töltöttem vele, kedveskedtem, meghívtam igazán menő helyekre. Egyszer még egy házidolgozatot is megírtam helyette – nem ám vele. Lakhatott nálam, többször főztem is neki, volt, hogy ágyba vittem a reggelit. Nálam jobbat úgy se kap.

És erre beüt ez az elátkozott, fekete nap: Október 11. Fél óra alatt háromszor csörgött a telefonom: először Csilla közölte, hogy elege van belőlem, nem akar többet látni, aztán a gyülekezetvezető hívott, hogy megint meg vagyok intve, és törölték a tagságomat, a végén meg a haverok tették be a kaput, Pisti tolmácsolta a kérésüket, hogy többet ne lógjak velük. Kész röhej, úgy érzem magam, mint Jób. Ezek után nincs mire gondolni, totál üres az agyam. Ki vagyok borulva, csak sírni tudok. Évek óta nem bőgtem, most aztán kijön belőlem minden. A tenyeremet még mindig a fülemben tartom, nem akarom hallani a külvilágot. Guggolás közben finoman dülöngélek és hagyom, hogy a cigi hamuja a sírástól rázkódó vállamra hulljon.

Oké, nem vagyok tökéletes. Mostanában tényleg túl sok zöldet szívtam és ez általában agresszívvá tesz. Ezt nem viseli túl könnyen a környezetem, meg is értem őket. Ha ingerült vagyok akkora erőm van, hogy törtem már pusztá kézzel gördeszkat is, persze nem a sajátomat. Meg azt mondják, hogy önző vagyok. Lehet, hogy így van, nem érdekel. Nem tudok semmire gondolni, csak magamra, a bennem tatóngó, tompán fekete ürességre, ami annyira fáj. Ez egészen mélyen van, a lelkemben.

Valaki kivette a cigit a kezemből. Nem érdekel, az is lehet, hogy csak elejtettem. Ha leég a hajam az sem izgat. Nem, ez tényleg valaki más volt. Nem tudom ki ez, de most a fejem tetejére tette a kezét. Mi van, már sírni se lehet a 6-os vonalán? Nem érdekel, tegye csak rám a kezét. Talán egy csöves az, vagy valami perverz állat. Rám ma már semmi sem fog hatni, annyira fáj valami legbelül. Fájok.

Vagy mégsem? Kicsit tompul ez az érzés, meg vagyok könnyebbülve. A könnyeim lassan elapadnak, a légzésem is egyre nyugodtabb. Furcsa ez a kéz a fejemben, de jól esik. Határozott, de szelíd. Óvatosan elveszem a kezeimet a fülemről. Először nem hallok semmit, aztán bejön a város zaja, a mellettem elhúzó autók dübörgése. Nagy nehezen meghallom a legfontosabb hangot is. Annak a hangját, aki a kezét a fejemre tette. Imádkozik értem.

MIX – A METHODISTA IEFJUSÁGI KÖZÖSSÉGEK SZÖVETSÉGÉNEK HAVILAPJA

FŐSZERKESZTŐ: KHALED A. LÁSZLÓ • ROVATSZERKESZTŐK: SZABÓ MARIANN – NAGY VILÁG, KOVÁCS ZSUSZANNA – RIPORT, SZTUPKAI GERGŐ – LAPZÁRTA, RÓLUNK SZÓLVÁ, SZUHÁNSZKY ÁGNES – IRODALOM, ORSÓS KRISZTINA – TURMIX, MATUSIK ÁGNES – APROPÓ, TÖMÖRI BOGLÁRKA – ZENE, LAKATOS JUDIT – MÚLT-KOR • SZERKESZTŐSÉG: 1032 BUDAPEST, KISCELLI UTCA 73. • TELEFON: 06-20/824-8379 • E-MAIL: MIXUJSAG@MIX.METHODISTA.HU • A SZÖVETSÉG HONLAPJA: HTTP://MIX.METHODISTA.HU • MEGJELNIK: SZEPTEMBERTŐL JÚNIUSIG ÉVENTE TÍZ ALKALOMMAL. • ELŐFIZETÉS: A RÓZSASZÍN BELFÖLDI POSTAUTALVÁNYON A FŐSZERKESZTŐ NEVÉRE ÉS A BUDAPESTI CÍMRE FÉL ÉVRE 1000 FORINTÉRT, EGY ÉVRE 2000 FORINTÉRT!